

MAREA LUPTA, UN CONCEPT FUNDAMENTAL

Buna dragilor, scopul studiilor pe care le vom parcurge in continuare este acela de a ne arata ca tema fundamentala a convingerilor fundamentale ale Bisericii este lupta dintre Hristos si Satana, lupta milenara dintre Printul luminii si printul intunecului. Aceasta lupta dragul meu nu este o inventie omeneasca, este o lupta reala, literala si afecteaza toate domeniile vietii. Nu este doar o tema religioasa, de biserica sau de doctrina, pentru ca incepand cu Geneza si pana la Apocalipsa este prezentata aceasta lupta dintre bine si rau. Este adevarat ca traim intr-o lume seculara in care temele spirituale au trecut a fi simple detalii ale vietii omenesti. De asemenea este adevarat ca traim intr-o lume stiintifica si tehnologica unde se crede doar ce se poate atinge, ce poate fii vazut prin microscop sau telescop ,sau ceva ce se poate analiza intr-un laborator, insa lupta dintre Hristos si Satana trece dincolo de imaginatia omului, este reala si prezenta in toate domeniile vietii omenesti. Vom incepe prin a citi Geneza 3,15:

„15Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Iti dai seama? Aici gasim pe cei doi rivali, primul simbolizat prin „*samanta femeii*” si al doilea prin sarpe. Intre cei doi exista vrajmasie, lupta, un razboi ,amandoi se vor rani, unele vor fii rani simple, dar alta va fi rana de moarte. Daca mergem la ultima carte a Bibliei vom gasi iarasi acest conflict . Apocalipsa 2,4 spune asa:

„Balaurul a stat înaintea femeii, care sta să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.”

Aici gasim iarasi pe cei doi lideri, primul simbolizat prin „*fiul femeii*” si al doilea simbolizat prin „*balaur*”, balaurul se lupta cu femeia si incearca sa-i devoreze copilul cand il va naste - inca odata este prezent razboiul, lupta, conflictul. Cine este acest dragon? Pe cine il simbolizeaza? Sa citim Apocalipsa 12,9:

„Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”

Nu incapa indoiala ca razboiul este real, exista o lupta,un conflict, liderul unui grup este diavolul iar celalalt lider este Isus. Aceasta nu e fictiune, diavolul vrea ca oamenii sa creada ca acest razboi este ireal – dar oare de ce? Pentru ca in acest mod nu vor fi pregatiti pentru batalie si vor fi invinsi cu usurinta. Dar Biblia declara ferm ca acest conflict intre Hristos si Satana exista si ceea ce este in litigiu este mintea si inima omului. Acum apare o alta intrebare: Cand a inceput acest conflict? Fara nici o indoiala in cer. Si care a fost motivul? Biblia nu ne da un raspuns concret, dar daca vom citi 3 texte din Biblie putem ajunge cu usurinta la o concluzie.

Primul text il gasim in Isaia 14,12-14:

12 Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!

13 Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei;

14 mă voi sui pe vârful norilor; voi fi ca Cel Prea Înalt.'

În original acest text se refera la regele babiloniei, acest monarh, regele Babiloniei era dominat de orgoliu, de ingamfare, mandrie, numai ca textul nu se refera doar la regele Babiloniei, sunt de asemeni implicatii cosmice si spirituale în acest text. În acest text regele Babiloniei sfideaza pe Dumnezeu si zice:

„Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor”

Deci literal Babilonia nu ar fi putut ajunge la cer , niciodata nu ar fi ajuns pana la stelele lui Dumnezeu iar regele Babiloniei, niciodata nu a cazut din cer , nici nu a fost numit *”luceafar de dimineata”* asadar, chiar daca textul se refera la regele Babilonului, de asemeni se refera la un personaj spiritual.

Al doilea text îl găsim în Ezechiel 28,14-17:

14 Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare.

15 Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când ai fost făcut, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.

16 Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de silnicie, și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu, și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare.

17 Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau priveriște împăraților.

Încă o dată acest text în original se refera la un rege pamantean, regele Tirului, dar putem să vedem în el implicatii cosmice si spirituale. Literal, regele Tirului nu a fost niciodată pe muntele lui Dumnezeu, nici nu a fost perfect, nici heruvim ocrotitor, prin urmare se poate aplica de asemeni unei fiinte spirituale dominate de orgoliu, de ingamfare si mandrie.

Versetul care lamureste totul si ne ajuta sa ajungem la concluzia ca e vorba de Satan, este 1 Tim.3,6. Acest verset afirma ca problema diavolului a fost mandria, iar Pavel vorbeste de pericolul de a alege tineri ca lideri în conducerea bisericii spune:

„6 Să nu fie întors la Dumnezeu de curând, ca nu cumva să se îngâmfe și să cadă în osânda diavolului.”

Aici vedem foarte clar ca motivul condamnării diavolului a fost mandria si ingamfarea, deci, prin urmare, toate textele pe care le-am citit sunt aplicate razvrătirii Diavolului acolo în cer poftind la tronul lui Dumnezeu. Si de ce a facut el toate acestea? Pentru ca era posedat de ingamfare, orgoliu si mandrie.

Cel de al treilea punct pe care îl vom studia este punctul central al acestui Conflict Cosmic. Războiul a început în cer, dar nu a rămas acolo ci a coborât pe pământ. Adam si Eva au cazut în păcat. În ce a constat păcatul primei perechi? Nu a fost faptul ca a mâncat un fruct, momentul în care au mâncat din fruct a fost ocazia în care păcatul s-a exteriorizat, dar păcatul a început când ei nu au avut încredere în Dumnezeu si au avut încredere în discernământul propriu al lucrurilor. Adam si Eva au decis sa aleaga ce era bun pentru ei, au încetat sa aiba încredere în Dumnezeu si de aici încă o dată putem vedea spiritul care l-a dominat pe Lucifer în cer, acel spirit de independenta, orgoliu, mandrie si ingamfare. Ce este orgoliul? Ideea nebuna ca nu ai nevoie de Dumnezeu si de nimeni si ca tu singur poti rezolva toate lucrurile, singur, fara ajutorul nimanui.

Primii nostri parinti au păcătuit înșelati de sarpe. Sarpele a venit si a creat un conflict între Cuvântul lui Dumnezeu si cuvântul Sarpelui. Dumnezeu v-a zis ca *„ve-ti muri”* dar eu va spun ca *”nu ve-ti*

murii”, Dumnezeu v-a spus „*sa nu va atingeti de el*” dar eu va spun „*sa atingeti*”. Iti dai seama? Oamenii au cazut si s-au condamnat singuri .

Dar atunci vine fagaduinta din Geneza 3,15. Aceasta este o profetie - fagaduinta, aici nu se fagaduiește doar solutia pentru pacatos, ci se anunta ca acest conflict va dura multa vreme, si ca tema centrala a conflictului va fii cea a mantuirii.

Solutia pentru pacatul omului se gasea la Miel, intr-o zi, Mielul Lui Dumnezeu avea sa vina pe pamant pentru a-si varsa sangele Sau si sa rascumpere pe om din pacat ,si in Geneza 3,15 acest Miel este numit Samanta iar Samanta era Isus.

Isus s-a dat pe Sine ca jertfa si daca oamenii doresc sa fie mantuiti, trebuie sa accepte jertfa Domnului Hristos. Unii au acceptat Planul de Mantuire, dar multi dominati de orgoliul propriu incearca sa se salveze prin mijloace proprii de salvare.

Vedem aceasta in atitudinea lui Cain si Abel la inceput ; in timp ce Abel se supune planului divin al lui Dumnezeu si aduce un miel ca jertfa, care simboliza pe Domnul Isus, *”Mielul lui Dumnezeu care ridica pacatul lumii”*, Cain aduce ca jertfa, produse obtinute prin efortul propriu din recoltarea pamantului. De asemeni putem vedea si in exemplul lui Avraam care a fost indreptatit prin credinta lui si il vedem aducand jertfa zilnic, poporul Israel aducea jertfe zilnic in ascultare de acest plan de mantuire.

In timp ce unii acceptau planul lui Dumnezeu sa vedem ce faceau altii sa citim Deut.32,17-18:

„17 Au adus jertfe dracilor, unor idoli care nu sunt dumnezei, Unor dumnezei pe care nu-i cunoșteau, Dumnezei noi, veniți de curând, De care nu se temuseră părinții voștri.

18 Ai părăsit Stânca cea care te-a născut, Și ai uitat pe Dumnezeul, care te-a întocmit.”

O puteti vedea? Si mai mult, nu au fost doar in timpul Vechiului Testament, si astazi oamenii continua sa faca acelasi lucru, in loc sa se inchine lui Dumnezeu se inchina la dumnezei falsi pe care i-au inventat; de aceea Pavel scrie in Romani 1,21-23:

„21 fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au dedat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat.

22 S-au fălit că sunt înțelepți, și au înnebunit;

23 și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târâtoare.”

Putem sa vedem foarte clar ca dusmanul a falsificat planul divin. El nu intotdeauna lupta pe fata, nu, nu! Armele pe care le foloseste sunt coruptia, minciuna ,inselaciunea. Uneori cand acestea nu dau rezultat se foloseste de forta si persecutie, a facut-o intr-o perioada din istorie si o va mai face in viitor impotriva celor pe care nu va reusi sa-i insele, dar acestea sunt masuri extreme pe care le ia, dar in general el se prezinta ca o fiinta buna, care predica dragostea dar adevarata intentie este sa duca oamenii la moarte sigura.

De exemplu, tema centrala este cea a mantuirii si Lucrarea lui Hristos in Sanctuar, dar in Daniel vedem cum Diavolul a inventat un altfel de lucrare preoteasca si oamenii il urmeaza si cred ceea ce el le arata. Ce vreau sa spun este ca inamicul desfigureaza planul de mantuire ,il falsifica, el este tatal tuturor falsificatorilor, el ia produsul original si il reproduce, insa lucrarea lui nu este autentica. Preotia omeneasca care zice ca doar putini lideri o poate practica este produsul „pirateat” al lucrarii pe care doar Hristos o face in Sanctuar in favoarea pacatosului.

Ultima parte a studiului nostru ne arata urgenta si importanta deciziei care o avem de luat. Cand Isus a fost pe pamant a spus: *”ve-ti cunoaste adevarul si adevarul va va face liberi”* Siguranta noastra unica

impotriva inselaciunii inamicului este Adevarul, iar Adevarul asa cum am vazut este in Cuvantul lui Dumnezeu.

Cat de infricosator ar parea, conflictul intre Hristos si Satana este prezent in sport, in activitati recreative, in alimentatie, in stilul de viata. In fine, fiecare pas pe care il facem ,fiecare atitudine pe care o luam, fiecare decizie pe care o luam in mintea noastra sau fiecare sentiment care intra in inima noastra este parte din marele conflict: ori suntem de-o parte ori de cealalta.

Nu exista termen de mijloc, nu avem unde sa fugim, aceasta este realitatea zguduitoare a lumii. Conflictul! Nu spunem asta ca sa ducem un stil de viata paranormala,viata de crestin inseamna pace in inima; pace nu inseamna permisivitate, iar ingrijire si atentie nu inseamna obsesie; de aceea fie ca Dumnezeu sa te ajute sa intelegi clar, pentru ca tot ce facem in aceasta viata, fiecare atitudine a noastra este un pas fie intr-o parte fie in alta .Pe de o parte este Hristos, iar de cealalta este inamicul lui Hristos ,pe deoparte Adevarul, iar in cealalta parte falsificarea adevarului.

Pe cine vei crede? Vei crede ce spun oamenii? Cuvantul lui Dumnezeu spune ca decizia este doar a ta.

Dumnezeu sa te binecuvanteze!

Traducere si tehnoredactare

Maria Bornea

www.7adventist/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com